Yaşasın NEWROZ !

PÊŞENG

Karkerên Hemû Welatan Yekbin!

BO ŞOREŞ

Mart 1987
ÖZEL
SAYI:2

ORGANA KOMÎTA MERKEZÎ YA PARTÎYA PÊŞENG A KARKERÎ KURDISTAN

YENİ BİR NEWROZ'U KARŞILARKEN

Kürdistan kurtuluş mücadelesinde özgürlük ve bağımsızlık simgesi olan yeni bir NEWROZ'u, hem Kürdistan genelinde hem de tek tek parçalar düzeyinde de geçmişten devralınan görev ve sorumluluklara yenileri eklenmiş olarak karşılıyoruz.

Sömürgeci baskılar tüm hızıyla devam ederken, İran-Irak savaşındaki son gelişmeler ve olası sonuçlar tartışmalara tuz biber ekti. İran'ın galibiyetinin nelere yolaçabileceği tartışılırken olası bir "Kürt devleti"nin bölge statükosuna etkileri uzun uzadıya ele alındı. Pentagon ve Nato çevreleri,onların bölgedeki işbirlikçileri,açıkça fiili müdahaleyi savundular,savunuyorlar. ABD'nin Basra'ya, Türkiye'nin de Musul ve Kerkük'e müdahale gerekliliği vurgulanarak hazırlıklar yapıldı. Türkiye'nin "tarihsel hakları" demagojileriyle Irak Kürdistanı'nın işgali gündemleştirildi.Emperyalizm ve Türk sömürgecilerinin ortak planı olan sözkonusu işgal tehlikesi ortadan kalkmış değil.

Bölgedeki gelişmeler Kürdistan'ı tekrar temel bir tartışma odağı haline getirirken, kara bulutlar Kürdistan semalarında cirit atarken ne yazık ki Kürdistan ulusal demokretik muhalefetinin durumu içaçıcı değil. Kimi olumlu gelişmeler olmakla birlikte, saflardaki dağınıklık ağırlıklı bir biçimde sürüyor. Emperyalizm ve sömürgeciliğin çevirdikleri dolaplar halkımızın karşı karşıya olduğu tehlikeleri artırırken, kimi parti ve örgütler geçmişte yaşananlardan ders almak bir yana,içine girdikleri tutumlarla, daha büyük yenilgi ve yanılgılara zemin hazırlamaktadırlar.

Yeni bir KE KoZ'u karşılarken, her parti ve örgüt yukarıda belirttiğimiz gerçeği tekrar tekrar değerlendirmeli. Ancak ulusal demokratik güçlerin birliği ve bu doğrultudaki aktif mücadelesi, halkımıza yönelik tehlikeleri bertaraf etmede belirleyici rol oynayabilir. Yoksa devletler arası çatışmalarda bir "pazarlık unsuru" olmaktan kurtulmak mümkün değildir. Kürdistan tarihi bu konuda sayısız örneklerle doludur.

HER PARÇADA ULUSAL DEMOKRATIK BİRLİK

Emperyalizm ve sömürgeci devletlerin Kürdistan'a yönelik politikalarına verilecek en iyi cevap, her parçadaki ulusal demokratik güçlerin birliğinin sağlanmasıdır.

Ne ki bugün, ülkemizin tüm parçalarına şöyle bir gözatıldığında, Irak Kürdistanı dışında her üç parçada da dağınıklığın sürdüğü kolaylıkla görülebilir. Gerçi Irak Kürdistanı'ndaki geniş birlik paydası yenidir; ama geçmiş yıllardaki çatışma ve sürtüşmeler dikkate alındığında Kürdistan Yurtsever Birliği(KYB) ile Irak Kürdistanı Demokrat Partisi(IKDP) arasındaki yakınlaşma olumludur. KYB ile IKDP arasındaki güvensizliklerin giderilip ortak mücadelenin yükseltilmesi her Kürdistanlı yurtseverin istemi olmakla birlikte, bunun da kolay olmayacağı ve zaman alacağı açıktır.

İran Kürdistanı'nda dağınıklık giderilmiş değildir. Kimi olumlu gelişmelere rağmen İran Kürdistanı Demokrat Partisi(İKDP) ile Komela arasındaki sürtüşme ve çekişmeler varlığını koruyor. Bu, ulusal demokratik muhalefetin istenilen başarıları göstermesini engelliyor. Suriye Kürdistanı'ndaki durum da bazı olumluluklara rağmen içaçıcı değil. Geçtiğimiz yıl üç parti(Suriye Kürtleri Halkın Birliği Partisi, Suriyi Kürtleri Sol Partisi ve Suriye Kürtleri Demokrat Partisi-Elparti) arasında "DAYANIŞMA" adı altında bir güç ve eylem birliği oluşturulduysa da, hem bu güçbirliğinin istenilen pratik adımları atamaması hem de kapsam olarak geniş ulusal demokratik güçleri barındırmaması mücadelenin cılız kalmasına yolaçıyor.

Türkiye Kürdistanı'nda geçen yıllarda yaşanan

Pêşeng: Sayfa 2

HEVKARİ deneyimine karşın bazı parti ve örgütler sekter ve dargrupçu tutumlarını bırakmış değiller. Beş parti ve örgütün yaklaşık dört yıllık çalışmaları, ortak payda olabilecek program taslakları düzeyine gelmesine rağmen gereksiz ve yersiz dayatmaların çalışmaları kesintiye uğrattığı gün gibi açıkken kısır döngünün hala sürmesi halkımızın düşmanlarını sevindiriyor. Hiç bir gerekçe, ulusal demokratik saflardaki dağınıklığın giderilmesi mücadelesinin önüne konulamaz, konulmamalıdır.

Hangi açıdan bakılırsa bakılsın NEWROZ'lara yükselen ilerici direniş, isyan ve ayaklanmaların ruhuna bağlı kalmanın yolu ortak hedefler etrafında birleşerek mücadeleyi yükseltmektir. Kürdistan'ın geneline yönelik politikaları yenilgiye uğratmanın yolunun her parçadaki ulusal demokratik güçlerin birliğinden geçtiği unutulmamalıdır. Güç ve eylem birlikleri, giderek cephelerden yana olmak, ikide bir soyut "birlik" lafları etmek ve önemli yıldönümlerinde klişe sloganlar atmakla geçiştirilemez. Somut adımlar gereklidir.

ULUSAL BİR OTORİTE ZORUNLUDUR

Kürdistan tarihinde bir çok defa yaşanan bir gerçek vardır: Sömürgecilerin gerektiğinde aralarındaki çelişkileri bir yana itterek Kürdistan halkına karşı birleşmesi. Bu birliktelik onların uluslararası müttefiklerine kadar uzanıyor.

Öte yandan Kürdistan sorununu biribirine karşı "koz" olarak kullanıp en sonunda anlaşma sağlandığında, hep birlikte Kürdistan'da katliamlara girişmek de sömürgeci devletlerin"marifetleri" arasındadır. Geçmişteki Ağrı İsyanı, Irak ve İran arasındaki Cezayir Antlaşması, Türkiye'nin Irak'la işbirliği halinde Irak Kürdistanı'na saldırıları, Iran Kürdistanı'na yönelik benzeri işbirlikleri sözünü ettiğimiz gerçeği ortaya koyuyor. Iran-Irak savaşı "anlaşma" ile sonuçlandığı takdirde "Kürdistan kozu"nun da masada ortak bir payda oluşturacağı açıktır.

Yani kısacası sömürgeci devletler birbirlerine karşı diğer parçalardaki "Kürt sorunu"nu

savunur görünseler de özünde yana değildirler. Çünkü kendi egemenliğindeki Kürdistan parçasında tüm ulusal demokratik hak ve özgürlükleri yok eden,katliamlara başvuran bir devlet eğer diğer parçalardaki "Kürdistan"ı savunuyorsa bunun devletlerarası çelişkilerden kaynaklandığını bilmek için kahin olmak gerekmiyor.

Sömürgeciler ve emperyalistler uluslararası platformlarda da Kürdistan sorununu kendi sınıf çıkarları doğrultusunda engellemeye çalışıyorlar. Bazen bir avuç insanın sorunları uluslararası platformlarda yankılanırken Kürdistan sorununun sözü bile edilmez. Kimi yerlerde sözü edilse bile hemen bölgedeki statükoyu bozar anlayışıyla hasıraltı edilmeye çalışılır.

İşte tüm bu nedenlerle Kürdistanlı bütün ulusal demokratik örgütlere büyük görevler düşüyor. Dört parçadan tüm ulusal demokratik örgütlerin katılımıyla oluşturulacak bir "ULUSAL OTORİTE" bir çok temel boşluğu doldurabilir. Hem Kürdistan halkını temsilen uluslararası platformlar nezdinde girişimlerde bulunmak, dayanışmayı yükseltmek,hem parçalar arasındaki işbirliği ve dayanışmayı artırmak, hem de Kürt dili, kültürü,sanatı, tarihi vb. konularda araştırmalar yapmak için "Ulusal Otorite" zorunlu ve gereklidir. Böylesi bir otoritenin sayısız yararları vardır.

Kürdistan halkının uluslararası dost ve müttefikleriyle de sıcak işbirliği ve dayanışma,ulusal bir otorite ile daha sağlam temellere oturtulabilir; gelişip güçlendirilebilir.

Sömürgeci devletler arasındaki çelişkilerden halkımız yararına faydalanıp gerektiğinde oluşturdukları "kutsal ittifaklar"a göğüs germek ulusal bir otoriteyle daha da mümkündür. Günümüzde Türk sömürgecilerinin iştah kabarttıkları Musul ve Kerkük'e ilişkin amaçlarını kursaklarında bırakmak tüm Kürdistanlı örgütlerin birliği ile daha kolaydır.

Ne varki Kürdistanlı örgütler arasındaki sorunlar ve kimi bağlantılar da gözardı edilemez. Tüm örgütler emperyalizm ve sömürgeciler tarafından tezgahlanan oyunların bilincinde değil. Sözcülüğünü yaptıkları sınıf ve katmanların istikr

Devamı:Sayfa 4

www.arsivkurdi.org

rarsızlıklarını her alanda yansıtıyorlar.

Ama engeller ne kadar büyük olursa olsun engelleri aşmaya çalışmak, yanılgı ve istikrarsızları ortaya koyarak ilgili tarafları duyarlı kılmak her yurtsever parti ve örgütün, kişinin görevidir. Ulusal bir otoriteye giden yolu tıkayan ve olumsuz tutum takınan örgütlerin yanılgıları yapıcı bir biçimde ortaya konulmalı. Onlar ikna edilmeye çalışılmalı, ama tüm çabalara rağmen gelmezlerse onlarsız da birşeylerin yapılabileceği pratikte gösterilmelidir. Yanlış bloklaşmalara da dikkat etmek gerekiyor.

TÜM BUNLAR İÇİN DAHA GÜÇLÜ BİR PPKK

Gerek Kürdistan genelinde gerekse Türkiye'nin egemenliğindeki Kürdistan parçasında partimize düşen görevleri adına layık bir biçimde yerine getirebilmek, güçlü bir PPKK ile mümkündür. Kendini Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkının davasına adamış olan PPKK, açıktır ki sorunları aşmada daha büyük görevlerle karşı karşıyadır.

Hiç kuşkusuz partimiz ulusal demokratik güçlerin birliği için girişimlerini sürdürüyor. Bir taraftan HEVKARİ zeminini temel alarak çabalarını sürdürürken öte yandan da ulusal bir otoritenin oluşturulması için hazırladığı program taslağını kimi taraflara sunarak tartışmaya açtı.

Çok iyi bilinmelidir ki bunlar yeterli değildir. Daha güçlü bir PPKK, ulusal demokratik saflardaki sorunların çözümünde daha ağırlıklı roller oynayabilir. Demek ki partinin güçlendirilmesi çabalarıyla sorunların giderilmesi girişimleri içiçedir.

Yeni bir NEWROZ'u karşılarken parti örgüt ve üyeleri, sempatizanları bu gerçeklerin bilincinde olarak ideolojik,politik ve örgütsel görevlere dört elle sarılmalıdırlar. Karşı karşıya olduğumuz görevlerin yerine getirilmesi için vurdumduymazlığı, nemelazımcılığı, duyarsızlığı söküp atmak gerekiyor. Çeşitli bahanelerle örgütlü mücadelenin dışında durmak olsa olsa düşmana yarar.

Devamı s.7'de

Büyük Ayaklanmanın Şehitlerini Saygıyla Anıyoruz

Baştarafı s.8'de

Bu konuda da "istiklal mahkemesi"nin tutanaklarına dageçen talepler,hedefler var. Açıkça bağımsız bir Kürdistan için hareketi başlattıklarını savundular;ipe giderken bile bağımsız Kürdistan'ı hakırdılar.Bunun yanında bazı dini görüşlerinden kaynaklanan istemler de doğal olarak vardı. Ama bunlar temel birer hedef değillerdi. Onların din adamı olmalarından kaynaklanıyordu.

Kürdistan tarihi incelendiğinde özellikle I9. yüzyılın ortalarından itibaren şeyhler,seyitler ulusal direniş ve ayaklanmalarda önemli roller üslenmişlerdir.Şeyh Ubeydullah hareketinin Kürdistan'ın dört parçasına yayıldığı bilinmektedir,

Bu türden önderlikler Kürdistan'a özgü de değildirler. Hindistan ve Afganistan'ın kurtuluşunda dini çevreler önemli etkinlikler gösterdiler.İtalyan sömürgecilerine karşı Libya'daki ulusal mücadelenin önderi din adamı Ömer Muhtar'dı. Birer rahip olan D.Tutu veA.Bosak bügün Güney Afrika'da ırkçılığa karşı verilen mücadelenin ön saflarında yer alıyorlar. Latin Amerika'daki faşist diktatörlüklere karşı verilen mücadelede kilisenin rolü yadsınamaz. Faşist milisler şimdiye kadar yüzlerce rahip ve rahibeyi kurşuna dizdirdi. Nikaragua'daki devrimci yönetimin eğitim bakanı bir papazdır.

Tüm bunlar da gösteriyor ki hareketler değerlendirilirken harekete damgasını vuran hedefler esas alınır. Şeyh Sait Ayaklanması'nın da bu çerçevede değerlendirilmesi gerekiyor.

Şeyh Sait Ayaklanması'nı "gericilik"le damgalayan çevrelerin Türk devletinin bugün Kürdistan'da dağıttığı bildiri ve ilanlarda savunduğu "islami cihat"ı çok iyi değerlendirmeleri gerekir. Kürdistan'ın Kurtuluş mücadelesine karşı "islami cihat"la çıkan Türk devletinin amacının din olmadığını, dini bir silah olarak kullanıp ulusal mücadeleyi bastırmak olduğu açıktır. Geçmişteki isy

Devamı s.7'de

Yeni Bir Newroz'u Karşılarken

Baştarafı s.I'de

Sorunlar, güvensizlikler, eksiklik ve hatalar ancak kişinin kendisinden başlayarak gidermeye çalışmakla, bu anlayışı yaygınlaştırmakla giderilebilir. Hiç kimse kendi geçmiş konumunu sermaye ederek çalışmamazlık edemez. Militan partililerimiz, mücadeleyi esas alıyor ve konumunu sermaye ederek mücadeleden uzak duranların yanılgılarını ortaya koyuyor. Bu mücadele sürecektir. Hiç kimse başka hayallere kapılmasın.

Öyleyse, Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkının davasına azmetmiş PPKK üye ve sempatizanları, GÖREV BAŞINA!

* * *

BÜYÜK AYAKLANMANIN ŞEHİTLERİNİ SAYGIYLA ANIYORUZ

Baştarafı s.8'de

yanlar da gericilikle damgalandığında amaç gericiliğin önlenmesi değil, ulusal uyanışın bastırılmasıydı.

Eğer Şeyh Sait Ayaklanması başarıya ulaşmadıysa bunun nedeni ne önderliğin dinci olmasından kaynaklanıyordu ne de hedeflerin sözümona kısırlığıydı. Ayaklanmanın planlanandan önce başlaması, uluslararası desteğin sağlanmamış olması, sağlam bir örgütlülüğün oluşturulamaması, bazı Kürt feodal beyleri ve aşiret reislerinin ayaklanmaya yardım etmek bir yana ayaklanmayı bastırmada sömürgecilerle işbirliği yapmaları gibisinden bir çok neden ayaklanmanın başarısızlığa uğramasına yolaçtı.

Büyük ayaklanmanın 62. yıldönümünü kutlarken yitirilen nice cana, ancak günümüze ilişkin yaratıcı dersler çıkararak saygımızı gösterebiliriz.

KÜRDİSTANLI TÜM ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN
BİRLİĞİ İÇİN İLERİ!

www.arsivakurdi.org

Büyük Ayaklanmanın Şehitlerini Saygıyla Anıyoruz

Bu yıl, Kürdistan'ın yakın tarihinde derin izler bırakan ŞEYH SAİT AYAKLANMASI'nın 62. yıldönümü. Öylesine bir ayaklanmadır ki, bugün dahi Türk sömürgecilerini, onların Kürdistan'daki işbirlikçilerini tekrar tekrar düşündürmek zorunda bırakıyor. Ayaklanma "gericilik"le damgalanıp, son dönemlerde oldukça revaçta olan "irtica" hareketi ile özdeş tutuluyor.

Kendilerine devrimci hatta sosyalist diyen kimi çevreler sözkonusu özdeşliğin adeta borazancılığını yapıyorlar. Sömürgeci burjuvazi Şeyh Sait Ayaklanması'nın bastırılmasında ve günümüzdeki irticanın palazlandırılmasında kilit rol oynadığı için gerçeği biliyor. Borazancılığı, yeminli kalemşörlerine, şovenizmle kaşarlanmış veya uyutulmuş iflah olmaz "devrimciler"e bırakıyor. Doğrusunu söylemek gerekirse bu işbölümü iyi de işliyor. Günlük basını izleyen herkes bu gerçeği rahatlıkla görebiliyor.

Peki denilebilir ki, kafaları kumda olan sözü edilen çevreler neden bu denli iflah olmaz tutumlar içine girebiliyorlar? Ayaklanmaya ilişkin "sis perdesi"nin aralanmamış olmasından mıdır? Yoksa gerçekten ayaklanma gerici miydi?

Sorular çoğaltılabilir. Şeyh Sait Ayaklanması'na ilişkin bugüne yapılan araştırma ve incelemeler tüm bu sorulara belirgin yönleriyle çözümler getiriyor. Yalçın Küçük, Türkiye Üzerine Tezler incelemesinde hareketin İngilizler'in kışkırtması olmadığını belgelere dayanarak kanıtlıyor. Küçük, buna rağmen herekete "gerici" diyor; ama bu, onun öznel bir değerlendirmesinden öteye geçmiyor. Ayaklanmaya ilişkin herhangi bir "sis perdesi" kalmadığına göre geriye, şeyh ve seyitler önderlikte yer alsalar bile ayaklanmanın gerici olup olmadığı kalıyor.

Devamı s.6'da